

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoE/109/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215200371
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3215200371.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného G. spol. s r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom v Y., F. XXXX, zastúpeného JUDr. W. T., advokátom so sídlom v Y., T. X proti povinnému W. s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom v N. XXX, zastúpenému Mgr. H. E., advokátom so sídlom v D. nad T., O. II XX, o vymożenie 9.219,78 eur, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 12. mája 2015
č. k. 4Er/59/2015-57 v senáte jednomyseľne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Okresný súd uznesením zo dňa 12. mája 2015 č. k. 4Er/59/2015-57 vyhovel námietkam povinného proti exekúcii. V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa domáha proti povinnému vykonania exekúcie pre vymożenie sumy 9.219,78 eur na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 04.09.2013 č. k. 6Cb/67/2013-66, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.09.2014 č. k. 16Cob/181/2013-92 a vykonateľnosť dňa 06.01.2015. Okresný súd dňa 11.02.2015 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora. Dňa 16.03.2015 podal povinný námietky proti exekúcii a námietky proti trovám exekúcie. Námietky proti exekúcii a námietky proti trovám exekúcie boli podané včas. Povinný v námietkach proti exekúcii žiadal súd, aby vyhovel jeho námietkam, exekučné konanie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa námietkam vyhovel, zastavil a oprávneného zaviazal na trovy exekučného konania. Uviedol, že pohľadávku priznanú oprávnenému súdnym rozhodnutím si tento mal predpísaným spôsobom prihlásiť v zmysle zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii do reštrukturalizačného konania vedeného pod sp. zn. 38R/6/2013 Okresného súdu Trenčín. Ak by oprávnený takto svoju pohľadávku prihlásil, táto by bola riešená predpísaným spôsobom v zmysle schváleného reštrukturalizačného konania. Ak tak oprávnený nevykonal, nemôže sa domáhať vymożenia pohľadávky v exekučnom konaní, ktorý postup je jednoznačne v rozpore s ustanoveniami zákona č. 7/2005 Z. z. Oprávnený takto nepostupoval a teraz sa podľa všetkého snaží obísť vyššie uvedený právny predpis podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Okresný súd námietkam vyhovel. okresný súd dospel k záveru, že námietky povinného proti exekúcii sú dôvodné. Uviedol, že Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 38R/6/2013-210 zo dňa 07.10.2013 začal reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi - povinnému. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.10.2013 č. k. 38R/6/2013-215 bola povolená reštrukturalizáciu dlžníka - povinného. Veriteľ - oprávnený si v zákonnej lehote prihlásil pohľadávku vo výške 129.212,15 eur pozostávajúcu z istiny vo výške 120.000 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 9.212,15 eur. Správca pohľadávky veriteľa - oprávneného vo výške 129.212,15 eur poprel, v dôsledku čoho podal veriteľ - oprávnený incidenčnú žalobu o určenie popretej pohľadávky. Incidenčné konanie bolo vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 37Cbi/6/2014-63.

V incidenčnom konaní Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 37Cbi/6/2014-63 zo dňa 18.07.2014 určil, že žalobca - oprávnený je veriteľom popretej pohľadávky z titulu uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške

120.000 eur, vo zvyšnej časti, t.j. v časti o určenie pohľadávky vo výške 9.212,15 eur (ktorá mala predstavovať náklady spojené s uplatnením pohľadávky, a to náhradu zaplateného súdneho poplatku vo výške 7.200 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 2.012,15 eur) súd incidenčnú žalobu zamietol a žalovanému - povinnému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi - oprávnenému trovy konania v sume 301,80 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. Z citovaného uznesenia súd zistil, že žalobca - oprávnený poukazyval na to, že trovy konania mu vznikli v súvislosti s konaním na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 6Cb/67/2013, kde mu boli tieto trovy priznané, avšak až právoplatným rozhodnutím predmetného súdu vydaným v predmetnom konaní by vznikla pohľadávka žalobcu - oprávneného voči žalovanému - povinnému na náhradu trov konania s určením ich druhu a výšky a tomuto právu následne zodpovedá povinnosť neúspešného účastníka konania priznať a vyčíslené trovy konania hradiť. Vzhľadom na to, že žalobca - oprávnený netvrdil, ani nepreukázal v incidenčnom konaní existenciu konkrétneho právoplatného rozhodnutia, ktorým mu bola náhrada trov konania v uplatnenej výške priznaná, súd nemal preukázanú existenciu prihlásenej pohľadávky v reštrukturalizácii, preto súd incidenčnú žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.09.2014 a vykonateľnosť dňa 08.09.2014. Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 38R/6/2013 zo dňa 04.07.2014, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 11.07.2014, potvrdil reštrukturalizačný plán dlžníka - povinného a reštrukturalizácia dlžníka - povinného bola ukončená.

Predmetom tohto exekučného konania je vymoženie sumy 9.219,78 eur (ako trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 7.200 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 2.019,78 eur) a trov exekúcie. Exekúcia je voči povinnému vedená na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 6Cb/67/2013-66 zo dňa 04.09.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.11.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/181/2013-92 zo dňa 30.09.2014 a vykonateľnosť dňa 06.01.2015.

Oprávnený sa incidenčnou žalobou v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 37Cbi/6/2014 v súlade s § 124 ods. 4 ZKR domáhal, aby súd určil právny dôvod vzniku popretej pohľadávky vo výške 129.212,15 eur pozostávajúcej z istiny vo výške 120.000 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 9.212,15 eur. Rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.07.2014 č. k. 37Cbi/6/2014-63, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.09.2014 a vykonateľnosť dňa 08.09.2014, je teda rozhodnutie, ktoré je účinné voči každému.

Právoplatnosťou rozhodnutia o určení pohľadávky vo výške 120.000 eur sa popretá pohľadávka považovala za zistenú, preto k uspokojeniu veriteľa - oprávneného v tejto časti mohlo dôjsť v rámci reštrukturalizačného konania. Vo zvyšnom rozsahu, t.j. v rozsahu, v ktorom Okresný súd Trenčín predmetnú incidenčnú žalobu veriteľa - oprávneného zamietol, nemožno pohľadávku voči dlžníkovi - povinnému vymáhať (§ 124 ods. 6 druhá veta za bodkočiarkou ZKR). Exekučný súd dospel k záveru, že pohľadávka oprávneného vymáhaná v exekučnom konaní síce nezanikla, ale s poukazom na § 124 ods. 6 druhá veta za bodkočiarkou ZKR ju nemožno nútene vymôcť (je to obdobná situácia, ako keby bola pohľadávka oprávneného premlčaná a povinný by vzniesol námietku premlčania). Tým, že si oprávnený pohľadávku vymáhanú v exekučnom konaní prihlásil v reštrukturalizačnom konaní, avšak táto bola popretá a následne podaná incidenčná žaloba oprávneného bola zamietnutá, uspokojenie pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní mimo reštrukturalizačného plánu už nie je možné. Ide o riziko, ktoré veriteľ v reštrukturalizácii znáša, teda riziko, že jeho pohľadávka nebude uspokojená v celom rozsahu. Oprávnený by podľa názoru okresného súdu mohol predmetnú pohľadávku vymáhať v exekučnom konaní vtedy, ak by si do reštrukturalizačného konania prihlásil iba pohľadávku vo výške 120.000 eur, ktorá síce bola popretá správcom, avšak uznesením č. k. 37Cbi/6/2014-63 zo dňa 18.07.2014 Okresný súd Trenčín určil, že oprávnený je veriteľom popretej pohľadávky vo výške 120.000 eur. Následne po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 6Cb/67/2013-66 zo dňa 04.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/181/2013-92 zo dňa 30.09.2014 by sa oprávnený mohol oprávnené domáhať vymoženía sumy 9.219,78 eur v exekučnom konaní. Preto súd vzhľadom na uvedené dôvody a s poukazom na § 124 ods. 6 druhá veta za bodkočiarkou ZKR námietkam povinného proti exekúcii vyhovel. O trovách povinného súd rozhodne v rozhodnutí o zastavení exekúcie. na vec aplikoval § 50 ods. 4, § 50 ods. 5, 201 ods. 2, § 200 ods. 1 Exekučného poriadku § 124 ods. 4 a § 124 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Navrhol, aby súd rozhodol tak, že námietky proti exekúcii v celom rozsahu zamietne a následne sa v exekúcii bude naďalej pokračovať. Uviedol, že rozsudkom č. k. 37 Cbi/6/2014-63 Okresný súd Trenčín určil, že spoločnosť G. spol. s r.o. je veriteľom inej, vymáhateľnej pohľadávky proti povinnému vo výške 120.000 eur, prihlásenej do reštrukturalizačného konania sp. zn. 38R/6/2013 prihláškou č. 1 zo dňa 28.11.2013. Súd zamietol žalobu v časti sumy 9.212,15 eur, ktorá mala predstavovať náklady uplatnenia a náhradu zaplateného súdneho poplatku vo výške 7.200 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 2.012,15 eur a to z dôvodu, že rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou nebol v tom čase ešte právoplatný a vykonateľný. Z uvedeného odôvodnenia rozsudku vyplýva, že pohľadávka vo výške 9.219,78 eur v čase rozhodovania súdu 37 Cbi/6/2014 vôbec neexistovala a teda ju vôbec nebolo možné do reštrukturalizácie zahrnúť. Táto pohľadávka vznikla až právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou 6Cb/67/2013-66 a to dňa 05.11.2014. Možno tu hovoriť teda o inej pohľadávke, ako o tej o ktorej sa rozhodovalo v konaní 37 Cbi/6/2014. Je nelogické ako mohla pohľadávka priznaná rozsudkom 6Cb/67/2013-66 a teda vzniknutá 05.11.2014 zaniknúť tým, že ju správca poprel ešte predtým, ako vznikla. Tým, že súd prvého stupňa vyhovel námietkam voči exekúcii sa dopustil hrubej nespravodlivosti. Bráni vymáhateľnosti práva oprávneného na pohľadávku, ktorá mu právoplatne vznikla, keď jej vymáhaniu nič nebráni a upiera tak oprávnenému právo na spravodlivé súdne konanie, keď názory súdu vyslovené v konaniach 6Cb/67/2013, 37 Cbi/6/2014 a v tomto konaní sa diametrálne odlišujú a bránia tak oprávnenému domôcť sa jeho práva. Domnieva sa, že súd nesprávne vyhodnotil námietky povinného, na takto zistený skutkový stav veci sice aplikoval správny právny predpis, ale tento nesprávne interpretoval. Súd sa nevysporiadal s § 50 ods. 1 Exekučného poriadku. Skutočnosť, že pohľadávka vo výške 9.219,78 eur bola popretá, bolo zrejme ešte pred vznikom exekučného titulu. Keďže ju súd rozsudkom 6Cb/67/2013 priznal, zohľadnil všetky okolnosti, ktoré by mohli mať na vznik pohľadávky dopad. Z toho dôvodu exekučnému súdu nepatrí posudzovať to, o čom súd rozhodol v riadnom konaní. Ďalej vytykal okresnému súdu, že sa nevysporiadal ani s tou skutočnosťou, že pohľadávka popretá v konaní 37 Cbi/6/2014 bola vo výške 9.212,15 eur, pričom pohľadávka priznaná rozsudkom 6Cb/67/2013-66 je vo výške 9.219,78 eur. Teda nie je preukázané, že naozaj išlo o tú istú pohľadávku. Okresný súd sa nevysporiadal ani s ďalšími dôvodmi uvedenými vo vyjadrení k námietke, pre ktoré je výkon rozhodnutia prípustný, a nevyjadril sa ku všetkým skutočnostiam, tieto náležite nevyhodnotil a z toho dôvodu dospel k nesprávnemu rozhodnutiu.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je nedôvodné.

Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 124 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii rozhodnutie súdu o určení popretej pohľadávky je účinné voči každému. Právoplatnosťou rozhodnutia súdu o určení pohľadávky sa popretá pohľadávka v rozsahu určenom súdom považuje za zistenú; vo zvyšnom rozsahu nemožno pohľadávku voči dlžníkovi vymáhať.

Z obsahu spisu, zo súhrnnej prihlášky nezabezpečených pohľadávok a predovšetkým rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.07.2014 č. k. 37Cbi/6/2014-63 vyplýva, že predmetom exekučného konania v danej veci je pohľadávka, ktorú oprávnený uplatňoval prihláškou v reštrukturalizácii povinného ako náklady z uplatnenia (hlavnej) pohľadávky (v reštrukturalizácii napokon zistenej - „určenej popretej pohľadávky“) pozostávajúce z náhrady zaplateného súdneho poplatku z návrhu v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6Cb/67/2013 vo výške 7.200 eur a náhrady trov právneho zastúpenia veriteľa v danom súdnom konaní účtovaných v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Predmetná pohľadávka bola v reštrukturalizácii popretá a v incidenčnom konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 37Cbi/6/2014 bol návrh oprávneného o jej určenie ako popretej pohľadávky zamietnutý (rozsudok zo dňa 18.07.2014 č. k. 37Cbi/6/2014-63). Oprávnený napriek poučeniu okresného súdu nepodal voči citovanému rozsudku odvolanie.

Z uvedených skutočností vyplýva, že predmetom exekučného konania v danej veci je pohľadávka, ktorá spadá do režimu zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Na tom nič nemení skutočnosť,

že pohľadávka uplatňovaná v reštrukturalizačnom konaní bola vyčíslená v sume o 7 eur menšej ako náhrada trov prvostupňového súdneho konania vyčíslená rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 04.09.2013 č. k. 6Cb/67/2013-66 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.09.2014 č. k. 16Cob/181/2013-92, ako namieta oprávnený.

Preto aj v exekučnom konaní vedenom pre vymożenie danej pohľadávky je potrebné prihliadať na ustanovenia osobitného zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré majú význam pre vedenie exekúcie. Uvedené vyplýva aj citovaného ustanovenia § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý v súvislosti s vedením exekučného konania, konkrétne jeho skončením prikladá význam osobitným zákonom.

Takýmto ustanovením významným pre vedenie exekúcie je bez pochyby citované ustanovenie § 124 ods. 6 druhá veta za bodkočiarkou zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré správne aplikoval okresný súd.

Okresný súd zároveň citované ustanovenie správne interpretoval, a uzavrel, že pohľadávka oprávneného vymáhaná v exekučnom konaní síce nezanikla, ale s poukazom na § 124 ods. 6 druhá veta za bodkočiarkou zákona o konkurze a reštrukturalizácii ju nemožno nútene vymôcť. Uspokojenie pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní mimo reštrukturalizačného plánu už nie je možné. Veriteľovi nezaniká právo, ale len nárok, teda možnosť vymáhať pohľadávku voči dlžníkovi na súde alebo inom orgáne.

Odvolací súd sa stotožňuje aj s názorom okresného súdu, že ide o riziko, ktoré veriteľ v reštrukturalizácii znáša, teda riziko, že jeho pohľadávka nebude uspokojená v celom rozsahu. Je to dôsledok skutočnosti, že v reštrukturalizačnom konaní, podobne ako v konkurznom konaní sa osobitným spôsobom zisťuje oprávnenosť pohľadávok, a preto nie je dôvod na ich súdne alebo rozhodcovské vymáhanie.

Právnym dôsledkom popretia pohľadávky (v tomto prípade v dôsledku zamietnutia návrhu na určenie popretej pohľadávky) je zánik nároku zo zákona. Vzhľadom na citované ustanovenie osobitného zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré vo svojom výsledku nepriznáva resp. odníma účinky rozhodnutiu vydanému v riadnom súdnom konaní, je potom bez významu námietka oprávneného, podľa ktorej exekučnému súdu nepatrí posudzovať to, o čom súd rozhodol v riadnom konaní (mysliac tým zrejme rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 04.09.2013 č. k. 6Cb/67/2013-66).

K námietke oprávneného o hrubej nespravodlivosti odvolací súd poukazuje na účinky reštrukturalizácie na súdne konania o pohľadávkach uplatnených v reštrukturalizácii.

Podľa § 156 zákona o konkurze a reštrukturalizácii zverejnením uznesenia súdu o skončení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku zanikajú účinky začatia reštrukturalizačného konania a zastavujú sa konania prerušené podľa § 118 ods. 4. Ak zo záväznej časti plánu nevyplýva niečo iné, zaniká tiež funkcia veriteľského výboru a funkcia správcu.

Podľa § 118 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii súdne a rozhodcovské konania o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, sa povolením reštrukturalizácie prerušujú; tieto nároky možno uplatniť voči dlžníkovi len spôsobom podľa § 120 ods. 1 a § 124 ods. 4.

K zastaveniu konania dochádza ex lege, preto sa o zastavení konania nevydáva rozhodnutie. V súdnom spise sa o tom môže urobiť úradný záznam, v ktorom sa uvedú potrebné identifikačné údaje o rozhodnutí konkurzného súdu a zverejnení príslušného rozhodnutia v Obchodnom vestníku. Pohľadávka, ktorá bola predmetom súdneho alebo rozhodcovského konania, mohla, ale aj nemusela byť veriteľom prihlásená v reštrukturalizácii. Bez ohľadu na to, či pohľadávka bola alebo nebola prihlásená, zastavuje sa konanie ex lege.

Zo spisu odvolací súd zistil, že dňa 11.07.2014 teda ešte pred vydaním rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.09.2014 č. k. 16Cob/181/2013-92 bolo v Obchodnom vestníku zverejnené uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 04.07.2014 č. k. 38R/6/2013-328 o skončení reštrukturalizácie povinného.

V tomto prípade zverejnením uznesenia o skončení reštrukturalizačného konania nastali také účinky, ako keby bolo v tejto veci právoplatne rozhodnuté uznesením o zastavení konania.

Na otázku náhrady trov konania sa v takom prípade aplikuje ustanovenie § 146 O.s.p., pričom v aplikačnej praxi prevažuje aplikácia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z dôvodu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia okresného súdu odvolací súd podľa § 219 O.s.p. uznesenie okresného súdu potvrdil.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .